

AUGLÝSING
um Tampere-samning um úttegun fjarskiptatílfanga
til að draga úr afleiðingum hamfara og til neyðaraðstoðar.

Hinn 13. maí 2011 var aðalfrankvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna afhent fullgildingarskjal Íslands vegna Tampere-samnings um úttegun fjarskiptatílfanga til að draga úr afleiðingum hamfara og til neyðaraðstoðar sem gerður var í Tampere 18. júní 1998. Samningurinn öðlaðist gildi 12. júní 2011.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.
Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utarríkisráðuneytinu, 7. desember 2022.

F. h. r.
Martin Eyjólfsson.

Anna Jóhannsdóttir.

Fylgiskjal.**TAMPERE-SAMNINGUR
um útvegum fjarskiptatilfanga
til að draga úr afleiðingum hamfara og til neyðaraðstoðar.**

RÍKIN SEM AÐILAR ERU AÐ SAMNINGI ÞESSUM,

viðurkenna að umfang, margbrotið eðli, tíðni og áhrif hamfara aukast með ógnvekjandi hraða og hafa sérstaklega alvarlegar afleiðingar í þróunarlöndum,

minna á að mannúðar- og hjálparstofnanir þurfa áreiðanleg, sveigjanleg fjarskiptatilföng til að geta sinnt lífssnúðsynlegum verkefnum sínum,

minna enn fremur á mikilvægt hlutverk fjarskiptatilfanga við að greiða fyrir öryggi starfsmanna mannúðar- og hjálparsamtaka,

minna enn fremur á brýnt hlutverk útvarpssendinga við dreifingu nákvæmra upplýsinga um hamfarir til fólks sem er í hættu,

eru sannfærð um að árangursrík og tímanleg uppsetning fjarskiptabúnaðar og hratt, skilvirkt, nákvæmt og áreiðanlegt upplýsingaflæði séu nauðsynleg til að draga úr manntjóni, mannlegum þjáningum og tjóni á mannvirkjum og umhverfi af völdum hamfara,

hafa áhyggjur af áhrifum hamfara á fjarskiptastöðvar og upplýsingaflæði,

eru sér meðvituð um sérstaka þörf þeirra landa sem skemmst eru á veg eru komin og þar sem hamfarir eru tíðar fyrir tækniástoð svo þróa megi fjarskiptabúnað til að draga úr afleiðingum hamfara og til neyðaraðstoðar,

ítreka algjöran forgang sem neyðarfjarskipti til bjargar mannlífum njóta í meira en fimmtú alþjóðlegum gerningum, þar á meðal í stofnskrá Alþjóðafjarskiptasambandsins,

vekja athygli á sögu alþjóðlegrar samvinnu og samræmingar aðgerða við að draga úr afleiðingum hamfara og við neyðaraðstoð, en hún sýnir m.a. fram á að tímanleg uppsetning og notkun fjarskiptabúnaðar hefur sannanlega bjargað mannlífum,

vekja enn fremur athygli á að í Ráðstefnuriti alþjóðlegu ráðstefnunnar um boðskipti í hamförum (Genf, 1990) er fjallað um mikilvægi fjarskiptakerfa þegar bregðast þarf við hamförum og þegar svæði eru að ná sér aftur á strik eftir hamfarir,

vekja enn fremur athygli á að í Tampere-yfirlýsingunni um boðskipti í hamförum (Tampere, 1991) er brýnt ákall um áreiðanleg fjarskiptakerfi til að draga úr afleiðingum hamfara og til neyðaraðstoðar á hamfarasvæðum og um alþjóðlegan samning um boðskipti í hamförum til að greiða fyrir notkun slíkra kerfa,

vekja enn fremur athygli á ályktun Allsherjarþings Sameinuðu þjóðanna nr. 44/236 þar sem árin 1990-2000 eru tilnefnd Alþjóðlegur áratugur til að draga úr hamförum og ályktun nr. 46/182 þar sem kallað er eftir aukinni alþjóðlegri samræmingu mannúðaraðstoðar þegar neyð dynur yfir,

vekja enn fremur athygli á því áberandi hlutverki sem boðskiptabúnaði var gefið í Yokohama-skjalinu um stefnumótun og aðgerðaáætlun um öruggari heim sem samþykkt var á heimsráðstefnunni um leiðir til að draga úr náttúruhamförum (Yokohama, 1994),

vekja enn fremur athygli á ályktun heimsráðstefnunnar um þróun fjarskipta nr. 7 (Buenos Aires, 1994) sem studd er af ályktun fulltrúaráðstefnu Alþjóðafjarskiptasambandsins nr. 36 (Kyoto, 1994), þar sem stjórnir eru hvattar til að grípa til ráðstafana til að auðvelda skjóta uppsetningu og árangursríka notkun fjarskiptatækja til að draga úr afleiðingum hamfara og til neyðaraðstoðar með því að fækka og þar sem því verður við komið afnema reglugerðahindranir og með því að styrkja samvinnu ríkja,

vekja enn fremur athygli á ályktun heimsráðstefnunnar um þráðlaus fjarskipti (Genf, 1997) nr. 644 þar sem ríkisstjórnir eru hvattar til að styðja heilshugar samþykkt samnings þessa og framkvæmd hans heima fyrir,

vekja enn fremur athygli á ályktun heimsráðstefnunnar um þróun fjarskipta (Valletta, 1998) nr. 19 þar sem ríkisstjórnir eru hvattar til að halda áfram að skoða samning þennan og íhuga að veita honum fullan stuðning sinn,

vekja enn fremur athygli á ályktun Allsherjarþings Sameinuðu þjóðanna nr. 51/194 þar sem hvatt er til þróunar gagnsærra og tímabærra verklagsreglna við að hrinda í framkvæmd skilvirkum ráðstöfunum til að samræma neyðaraðstoð og jafnframt hvatt til þess að gera ReliefWeb að hnattrænu upplýsingakerfi fyrir dreifingu áreiðanlegra og tímabærra upplýsinga um neyðarástand og náttúruhamfarir,

með vísan til niðurstöðu vinnuhóps um neyðarfjarskipti um þá úrslitaþýðingu sem fjarskipti hafa við neyðaraðstoð og við að draga úr afleiðingum hamfara,

með stuðningi af vinnu margra ríkja, stofnana Sameinuðu þjóðanna, samtaka á vegum ríkisins, milliríkjastofnana og frjálsra félagasamtaka, hjálparstofnana, seljenda fjarskiptabúnaðar og -þjónustu, fjölmiðla, háskóla og stofnana sem tengjast fjarskiptum og neyðaraðstoð til að bæta og auðvelda boðskipti á tímum hamfara,

æskja þess að tryggja að áreiðanleg fjarskiptatilföng fyrir neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara séu fljótt tiltæk, og

æskja þess enn fremur að greiða fyrir alþjóðlegri samvinnu til að draga úr áhrifum hamfara,

hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

1. gr.

Skilgreiningar.

Í samningi þessum skal merking hugtakanna hér að neðan vera eftirfarandi, nema annað megi ráða af samhenginu:

1. „Aðildarríki“ merkir ríki sem hefur fallist á að vera bundið af samningi þessum.
2. „Aðildarríki sem veitir aðstoð“ merkir aðildarríki að samningi þessum sem veitir aðstoð í fjarskiptamálum samkvæmt honum.
3. „Aðildarríki sem leggur fram beiðni“ merkir aðildarríki að samningi þessum sem óskar eftir aðstoð í fjarskiptamálum samkvæmt honum.
4. „Samningur þessi“ merkir Tampere-samninginn um útvegum fjarskiptatilfanga til að draga úr afleiðingum hamfara og til neyðaraðstoðar.
5. „Vörsluaðilinn“ merkir vörsluaðila samnings þessa eins og fram kemur í 16. gr.
6. „Hamfarir“ merkir alvarlega röskun á starfsemi samfélagsins sem lífi manna, heilsu, eignum eða umhverfinu stafar umtalsverð og víðtæk hættu af, hvort sem þær eru af völdum slyss, náttúrunnar eða athafna manna og hvort sem þær verða skyndilega eða eru afleiðing flókinna langtímaferla.
7. „Að draga úr afleiðingum hamfara“ merkir ráðstafanir sem ætlaðar eru til að koma í veg fyrir hamfarir, segja fyrir um þær, búa sig undir þær, bregðast við þeim, fylgjast með þeim og/eða draga úr afleiðingum þeirra.
8. „Heilsufarsvá“ merkir skyndilega uppkomu smitsjúkdóms, svo sem landfarsóttar eða heimsfarsóttar, eða annan atburð sem er umtalsverð ógn við líf eða heilsu manna og gæti leitt til hamfara.
9. „Náttúruvá“ merkir atburð eða ferli, svo sem jarðskjálfta, eldsvoða, flóð, vind, skriðuföll, snjóflóð, hvirfilbyl, flóðbylgju af völdum neðansjávarumbrota, skordýraplágu, þurrka eða eldgos, sem gæti komið hamföllum af stað.
10. „Frjáls félagasamtök“ merkir öll samtök, þar á meðal stofnanir á vegum einstaklinga eða fyrirtækja, önnur en samtök á vegum ríkis eða stjórnvalda eða milliríkjastofnanir, sem hafa þann starfa

að draga úr afleiðingum hamfara og veita neyðaraðstoð og/eða að útvega fjarskiptatilföng til neyðaraðstoðar og til að draga úr afleiðingum hamfara.

11. „Stofnun sem ekki er á vegum ríkis“ merkir allar stofnanir aðrar en ríki, þar með talin frjáls félagasamtök, Rauða krossinn og Rauða hálfmánann, sem hafa þann starfa að draga úr afleiðingum hamfara og veita neyðaraðstoð og/eða að útvega fjarskiptatilföng til neyðaraðstoðar og til að draga úr afleiðingum hamfara.
12. „Neyðaraðstoð“ merkir þá starfsemi sem ætlað er að draga úr manntjóni, mannlegum þjáningum og tjóni á eignum og/eða umhverfinu af völdum hamfara.
13. „Aðstoð í fjarskiptamálum“ merkir að bjóða fram fjarskiptatilföng eða önnur hjálpargögn eða stuðning sem ætlað er að greiða fyrir notkun fjarskiptatilfanga.
14. „Fjarskiptatilföng“ merkir starfslið, tækjabúnað, efni, upplýsingar, þjálfun, tíðniróf, net- eða sendigetú eða önnur tilföng sem nauðsynleg eru fyrir fjarskipti.
15. „Fjarskipti“ merkir sendingu, útsendingu eða móttöku tákna, merkja, skriftar, mynda, hljóðs eða hvers kyns upplýsinga með þræði, þráðlausu sambandi, ljósleiðara eða með öðrum rafsegul-aðferðum.

2. gr.

Samræming.

1. Samræmingaraðili neyðarhjálp Sameinuðu þjóðanna skal vera samræmingaraðili fyrir samning þennan og skal sinna þeim skyldum sem tilgreindar eru í 3., 4., 6., 7., 8. og 9. gr.
2. Samræmingaraðili aðgerða skal leita eftir samvinnu við aðrar viðeigandi stofnanir Sameinuðu þjóðanna, sérstaklega Alþjóðafjarskiptasambandið, til að fá aðstoð við að ná fram markmiðum samnings þessa og sérstaklega þeim ábyrgðarskyldum sem tilgreindar eru í 8. og 9. gr. og til að veita nauðsynlegan tæknilegan stuðning í samræmi við tilgang þessara stofnana.
3. Ábyrgðarsvið samræmingaraðila aðgerða samkvæmt þessum samningi skal takmarkast við samræmingaraðgerðir á alþjóðavettvangi.

3. gr.

Almenn ákvæði.

1. Aðildarríkin skulu vinna saman innbyrðis og með stofnunum sem ekki eru á vegum ríkis og milliríkjastofnunum, í samræmi við ákvæði samnings þessa, til að greiða fyrir notkun fjarskiptatilfanga við neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara.
2. Slík notkun getur varðað en skal þó ekki takmarkast við:
 - a) að koma upp búnaði til fjarskipta um jarðstöðvar og gervihnetti til að spá fyrir um, fylgjast með og veita upplýsingar um náttúruvá, heilsufarsvá og hamfarir;
 - b) að deila upplýsingum um náttúruvá, heilsufarsvá og hamfarir til aðildarríkjanna og annarra ríkja, stofnana sem ekki eru á vegum ríkis og milliríkjastofnana og dreifingu slíkra upplýsinga til almennings, sérstaklega til þeirra byggða sem hætta steðjar að;
 - c) að útvega skjóta aðstoð í fjarskiptamálum til að draga úr afleiðingum hamfara; og
 - d) að setja upp og starfrækja áreiðanlegan, sveigjanlegan fjarskiptabúnað sem neyðar- og hjálparsamtök eiga að nota.
3. Til að greiða fyrir slíkri notkun mega aðildarríkin gera viðbótar fjölþjóða- eða tvíhliða samninga eða ráðstafanir.
4. Aðildarríkin fara fram á það við samræmingaraðila aðgerða, í samráði við Alþjóðafjarskiptasambandið, vörsluaðilann og aðrar viðeigandi stofnanir Sameinuðu þjóðanna og milliríkjastofnanir og frjáls félagasamtök, að í samræmi við ákvæði samnings þessa geri hann sitt besta til að:
 - a) þróa, í samráði við aðildarríkin, fyrirmyndir að samningum sem nota má sem grundvöll að fjölþjóða- eða tvíhliða samningum til að greiða fyrir útvegum fjarskiptatilfanga fyrir neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara;
 - b) sjá til þess að aðildarríkin, önnur ríki, stofnanir sem ekki eru á vegum ríkis og milliríkjastofnanir hafi aðgang að fyrirmyndum að samningum, bestu starfsvenjum og öðrum viðeigandi upplýsingum að því er varðar útvegum fjarskiptatilfanga fyrir neyðaraðstoð og til að

- draga úr afleiðingum hamfara, bæði rafrænan aðgang og aðgang fyrir tilstilli annars við-eigandi búnaðar;
- c) þróa, starfrækja og viðhalda verklagsreglum um söfnun og dreifingu upplýsinga og viðhalda nauðsynlegum kerfum til að hrinda samningnum í framkvæmd; og
 - d) upplýsa ríkin um skilmála samnings þessa og greiða fyrir og styðja samvinnu þá milli ríkja sem hér er kveðið á um.
5. Aðildarríkin skulu vinna saman að því að bæta getu ríkisstofnana, stofnana sem ekki eru á vegum ríkis og fjálsra félagasamtaka til að setja á laggimar kerfi fyrir þjálfun í meðferð og rekstri tækjabúnaðar og námskeið í þróun, hönnun og smíði neyðarfjarskiptabúnaðar til að koma í veg fyrir hamfarir, fylgjast með og draga úr afleiðingum þeirra.

4. gr.

Útvegum aðstoðar í fjarskiptamálum.

1. Aðildarríki, sem þarfnast aðstoðar í fjarskiptamálum fyrir neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara, má fara fram á slíka aðstoð við hvaða annað aðildarríki sem er, annað hvort beint eða fyrir milligöngu samræmingaraðila aðgerða. Ef beiðninni er komið á framfæri fyrir milligöngu samræmingaraðila aðgerða skal samræmingaraðili aðgerða dreifa upplýsingum þessum til allra viðeigandi aðildarríkja þegar í stað. Ef beiðninni er komið á framfæri beint við annað aðildarríki skal aðildarríkið sem leggur fram beiðnina upplýsa samræmingaraðila aðgerða um það svo fljótt sem auðið verður.
2. Aðildarríki sem leggur fram beiðni um aðstoð í fjarskiptamálum skal tilgreina umfang og eðli aðstoðarinnar sem þörf er fyrir og til hvaða aðgerða hafi verið gripið samkvæmt 5. og 9. gr. samnings þessa og þegar það er raunhæft veita aðildarríkinu sem beiðninni er beint til og/eða samræmingaraðila aðgerða allar aðrar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að aðildarríkið geti ákvarðað að hve miklu leyti það geti orðið við beiðninni.
3. Sérhverft aðildarríki sem hefur fengið beiðni um aðstoð í fjarskiptamálum, annað hvort beint eða fyrir milligöngu samræmingaraðila aðgerða, skal tafarlaust ákvarða og tilkynna aðildarríkinu sem lagði fram beiðnina um hvort það muni veita umbeðna aðstoð, beint eða á annan hátt, og um umfang, skilmála, skilyrði, takmarkanir og kostnað sem gilda um slíka aðstoð, ef um það er að ræða.
4. Sérhverft aðildarríki sem ákvarðar að veita aðstoð í fjarskiptamálum skal upplýsa samræmingaraðila aðgerða um það svo fljótt sem auðið verður.
5. Ekki skal veita neina aðstoð í fjarskiptamálum samkvæmt samningi þessum án samþykkis aðildarríkisins sem óskar eftir henni. Aðildarríkið sem leggur fram beiðnina skal áskilja sér rétt til að hafna aðstoð í fjarskiptamálum sem boðin er fram samkvæmt samningi þessum, að öllu leyti eða að hluta, í samræmi við gildandi lög og stefnu aðildarríkisins sem leggur fram beiðnina.
6. Aðildarríkin viðurkenna rétt aðildarríkisins sem leggur fram beiðnina til að fara milliliðalaust fram á aðstoð í fjarskiptamálum við stofnanir sem ekki eru á vegum ríkis og milliríkjastofnanir og rétt stofnana sem ekki eru á vegum ríkis og milliríkjastofnana, samkvæmt lögum sem þær starfa eftir, til að veita aðildarríkjunum sem leggja fram beiðnina aðstoð í fjarskiptamálum, samkvæmt grein þessari.
7. Stofnun, sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnun, má ekki vera „aðildarríki sem leggur fram beiðni“ og má ekki fara fram á aðstoð í fjarskiptamálum samkvæmt samningi þessum.
8. Ekkert í samningi þessum má koma í veg fyrir að aðildarríki geti, í samræmi við eigin lög, haft yfirumsjón með, stjórnað, samhæft og haft eftirlit með aðstoð í fjarskiptamálum sem veitt er á yfirráðasvæði þess samkvæmt samningi þessum.

5. gr.

Forrétindi, friðhelgi, aðstaða.

1. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina, skal, að því marki sem lög þess heimila, veita einstaklingum öðrum en eigin ríkisborgurum og stofnunum öðrum en þeim sem hafa höfuðstöðvar eða eiga lögheimili á yfirráðasvæði þess og starfa samkvæmt samningi þessum við að veita aðstoð í fjarskiptamálum og sem hafa verið tilkynnt til og samþykkt af aðildarríkinu sem lagði fram

beiðnina, nauðsynleg forrættindi, friðhelgi og aðstoðu til að sinna starfsemi sinni, sem getur falið í sér en takmarkast þó ekki við:

- a) friðhelgi fyrir handtöku, varðhaldi og opinberri málsmeðferð, þar á meðal friðhelgi gagnvart lögsögu aðildarríkisins sem lagði fram beiðnina á sviði refsí-, einka- og stjórnsýsluréttar að því er varðar athafnir eða athafnaleysi sem tengist sérstaklega og á beinan hátt veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum;
 - b) undanþágu frá sköttum, gjöldum eða öðrum álögum, nema þeim sem venjulega eru byggð inn í verð vöru eða þjónustu, að því er varðar veitingu aðstoðarinnar eða á tækjabúnað, efni og aðrar eignir sem komið er með inn á eða sem keypt eru á yferráðasvæði aðildarríkisins sem lagði fram beiðnina í þeim tilgangi að veita aðstoð í fjarskiptamálum samkvæmt samningi þessum; og
 - c) friðhelgi fyrir haldlagningu, fjárnámi eða eignaupptöku slíks tækjabúnaðar, efnis og eigna.
2. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina, skal, að svo miklu leyti sem það getur, útvega staðbundna aðstoðu og þjónustu svo að stjórnar megi aðstoðinni í fjarskiptamálum á eðlilegan og skilvirkan hátt. Þar á meðal skal tryggja að fjarskiptatæki sem komið er með inn á yferráðasvæðið samkvæmt samningi þessum skuli með skjóttum hætti fá leyfi eða vera undanþegin leyfi í samræmi við innlend lög og reglugerðir.
 3. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina, skal tryggja vernd starfsmanna, tækjabúnaðar og efnis sem komið er með inn á yferráðasvæðið samkvæmt samningi þessum.
 4. Eignarhald á tækjabúnaði og efni, sem útvegað er samkvæmt samningi þessum, skal ekki breytast við notkun samkvæmt skilmálum samnings þessa. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina, skal tryggja að slíkum tækjabúnaði, efni og eignum skuli skilað fljótt til réttis aðildarríkis sem veitir aðstoðina.
 5. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina, skal ekki setja upp eða nota fjarskiptatilföng sem lögð eru fram samkvæmt samningi þessum til annars en þess sem kemur að beinum notum við að spá fyrir um, búa sig undir, bregðast við, fylgjast með, draga úr afleiðingum eða veita neyðaraðstoð á meðan á hamförum stendur og í kjölfar þeirra.
 6. Ekkert í grein þessari gerir þá kröfu til neins aðildarríkis sem leggur fram beiðni að það veiti eigin þegnum eða einstaklingum sem hafa þar fasta búsetu eða samtökum sem hafa höfuðstöðvar eða eiga lögheimili innan yferráðasvæðis þess forrættindi og friðhelgi.
 7. Öllum einstaklingum, sem koma inn á yferráðasvæði aðildarríkisins í þeim tilgangi að veita aðstoð í fjarskiptamálum eða á annan hátt greiða fyrir notkun fjarskiptatilfanga samkvæmt samningi þessum, ber, svo og öllum samtökum, sem veita aðstoð í fjarskiptamálum eða á annan hátt greiða fyrir notkun fjarskiptatilfanga samkvæmt samningi þessum, skylda til að fara að lögum og reglugerðum aðildarríkisins, án þess að það hafi áhrif á forrættindi þeirra og friðhelgi í samræmi við grein þessa. Slíkum einstaklingum og stofnunum ber einnig skylda til að blanda sér ekki í innanríkismál aðildarríkisins sem ræður yfir landsvæðinu sem þau hafa komið inn á.
 8. Ekkert í grein þessari skal hafa áhrif á réttindi og skyldur að því er varðar forrættindi og friðhelgi sem veitt eru einstaklingum og samtökum sem taka beint eða óbeint þátt í aðstoð í fjarskiptamálum samkvæmt öðrum alþjóðlegum samningum (þar á meðal samningnum um forrættindi og friðhelgi Sameinuðu þjóðanna sem Allsherjarþingið samþykkti 13. febrúar 1946 og samningnum um forrættindi og friðhelgi sérstofnana SP sem Allsherjarþingið samþykkti 21. nóvember 1947) eða alþjóðalögum.

6. gr.

Lok aðstoðar.

1. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina eða aðildarríkið sem veitir aðstoðina, má hvenær sem er binda enda á aðstoðina í fjarskiptamálum sem þegin er eða veitt samkvæmt 4. gr. með því að tilkynna það skriflega. Þegar slík tilkynning hefur borist skulu viðkomandi aðildarríki koma sér saman um eðlilegar og skjótar lyktir aðstoðarinnar. Þau skulu hafa í huga að slíkar lyktir geta teft í tvísýnu mannlífum og áframhaldandi neyðaraðstoð.
2. Aðildarríki, sem veita eða þiggja aðstoð í fjarskiptamálum samkvæmt samningi þessum, skulu bundin af skilmálum samnings þessa eftir að slíkri aðstoð hefur verið hætt.

3. Sérhvert aðildarríki, sem óskar eftir að bundinn verði endir á aðstoð í fjarskiptamálum, skal tilkynna samræmingaraðila aðgerða um slíka beiðni. Samræmingaraðili aðgerða skal veita þá aðstoð sem óskað er eftir og nauðsynleg er til að greiða fyrir lokum fjarskiptaaðstoðarinnar.

7. gr.

Greiðsla eða endurgreiðsla á kostnaði eða gjöldum.

1. Aðildarríkin mega setja það sem skilyrði fyrir veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum fyrir neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara að samkomulag náist um greiðslu eða endurgreiðslu skilgreinds kostnaðar eða gjalda, en þau skulu ætíð hafa efni 8. liðar greinar þessarar í huga.
2. Þegar þannig aðstæður eru fyrir hendi og áður en aðstoðin í fjarskiptamálum er veitt, skulu aðildarríkin leggja skriflega fram:
 - a) kröfuna um greiðslu eða endurgreiðslu;
 - b) upphæð slíkrar greiðslu eða endurgreiðslu eða skilmálana sem leggja skal til grundvallar útreikningi hennar; og
 - c) alla gildandi skilmála, skilyrði eða takmarkanir vegna slíkrar greiðslu eða endurgreiðslu, þar með talið en skal þó ekki takmarkast við gjaldmiðilinn sem greiðslan eða endurgreiðslan skal vera innt af hendi í.
3. Kröfurnar í b) og c) liðum 2. mgr. greinar þessarar má uppfylla með vísan til birtrar gjaldskrár, taxta eða verðs.
4. Til að viðræður um greiðslu- og endurgreiðslusamninga tefji ekki óþarflega fyrir veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum skal samræmingaraðili aðgerða þróa, að höfðu samráði við aðildarríkin, líkan að greiðslu- og endurgreiðslusamningi sem getur orðið grundvöllur fyrir samningaviðræður um greiðslu og endurgreiðslu skuldbindinga samkvæmt grein þessari.
5. Ekki skal skylda neitt aðildarríki til að greiða eða endurgreiða kostnað eða gjöld samkvæmt samningi þessum án þess að það hafi áður lýst yfir samþykki sínu á skilmálanum sem aðildarríkið, sem veitir aðstoðina, setur samkvæmt 2. lið greinar þessarar.
6. Þegar veiting aðstoðar í fjarskiptamálum er á tilhlýðilegan hátt skilyrt við greiðslu eða endurgreiðslu kostnaðar eða gjalda samkvæmt grein þessari, skal slík greiðsla eða endurgreiðsla tafarlaust innt af hendi eftir að aðildarríkið, sem veitti aðstoðina, hefur lagt fram kröfu sína um greiðslu eða endurgreiðslu.
7. Fjármuni þá sem aðildarríkið, sem lagði fram beiðnina, hefur greitt eða endurgreitt í tengslum við veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum skal vera hægt að flytja án hindrana út úr lögsögu aðildarríkisins sem leggur fram beiðnina og skal ekki tefja þá eða halda þeim eftir.
8. Þegar ákvarðað er hvort skilyrða eigi veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum við samkomulag um greiðslu eða endurgreiðslu á skilgreindum kostnaði eða gjöldum, við upphæð slíks kostnaðar eða gjalda og við skilmála, skilyrði og takmarkanir sem tengjast greiðslu eða endurgreiðslu skulu aðildarríkin, meðal annars, taka eftirfarandi með í reikninginn:
 - a) grundvallarreglur Sameinuðu þjóðanna um mannúðaraðstoð;
 - b) eðli hamfaranna, náttúruvárinna eða heilsufarsvárinna;
 - c) áhrif eða hugsanleg áhrif hamfaranna;
 - d) upptakastað hamfaranna;
 - e) áhrifasvæði eða hugsanlegt áhrifasvæði hamfaranna;
 - f) fyrri hamfarir og líkur á hamförum í framtíðinni á áhrifasvæðinu;
 - g) getu sérhvers ríkis sem verður fyrir áhrifum hamfara, náttúruvár eða heilsufarsvár til að búa sig undir eða bregðast við slíkum atburði; og
 - h) þarfir þróunarlanda.
9. Grein þessi skal einnig gilda við þær aðstæður þegar stofnanir sem ekki eru á vegum ríkis eða milliríkjastofnanir veita aðstoðina í fjarskiptamálum, að því tilskildu að:
 - a) aðildarríkið, sem leggur fram beiðnina, hafi samþykkt og hafi ekki bundið enda á slíka veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum fyrir neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara;
 - b) stofnunin, sem ekki eru á vegum ríkis eða milliríkjastofnunin sem veita slíka aðstoð í fjarskiptamálum, hafi tilkynnt aðildarríkinu sem lagði fram beiðnina um að þær gangist undir grein þessa og 4. og 5. gr.; og

- c) beiting greinar þessarar brjóti ekki í bága við neina aðra samninga að því er varðar samskipti aðildarríkisins sem leggur fram beiðnina við stofnunina sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnunarinnar sem veita slíka aðstoð í fjarskiptamálum.

8. gr.

Upplýsingabanki um aðstoð í fjarskiptamálum.

1. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna samræmingaraðila aðgerða um þá stofnun sína:
 - a) sem ber ábyrgð á málefnum sem koma upp samkvæmt skilmálum samnings þessa og hefur leyfi til að óska eftir, bjóða fram, þiggja og binda enda á aðstoð í fjarskiptamálum; og
 - b) sem er til þess bær að tilgreina þau tilföng á vegum stjórnvalda, milliríkjastofnana og/eða frjálsra félagasamtaka sem gætu orðið tiltæk til að greiða fyrir notkun fjarskiptatilfanga við neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara, þar á meðal veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum.
2. Sérhvert aðildarríki skal leitast við að upplýsa samræmingaraðila aðgerða tafarlaust um allar breytingar á upplýsingum sem veittar eru samkvæmt grein þessari.
3. Samræmingaraðili aðgerða má taka við tilkynningu frá stofnun sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnunarinnar um málsmeðferðarreglur hennar þegar hún heimilar að bjóða fram eða binda endi á aðstoð í fjarskiptamálum, eins og kveðið er á um í grein þessari.
4. Aðildarríki, stofnun sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnunarinnar mega að eigin vild láta upplýsingar um tiltekin fjarskiptatilföng fylgja með efninu sem þau leggja inn til samræmingaraðila aðgerða, svo og upplýsingar um áform um notkun tilfanga þessa til að bregðast við beiðni um aðstoð í fjarskiptamálum af hálfu aðildarríkisins sem leggur fram beiðnina.
5. Samræmingaraðili aðgerða skal varðveita afrit af öllum listum yfir stofnanir og skal með skjótum hætti dreifa slíku efni til aðildarríkjanna, annarra ríkja og víðeigandi stofnana sem ekki eru á vegum ríkis og til milliríkjastofnana, nema aðildarríki, stofnun sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnunarinnar hafi áður tilgreint skriflega að takmarka skuli dreifingu efnis frá þeim.
6. Samræmingaraðili aðgerða skal meðhöndla efni sem stofnanir, sem ekki eru á vegum ríkisins og milliríkjastofnanir, leggja fram á sama hátt og efni sem aðildarríki leggja fram.

9. gr.

Reglugerðarhindranir.

1. Aðildarríkin skulu, þegar þess er kostur og í samræmi við innlend lög, fækka eða afnema reglugerðarhindranir á notkun fjarskiptabúnaðar við neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara, þar á meðal á veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum.
2. Reglugerðarhindranir kunna að fela í sér en takmarkast þó ekki við:
 - a) reglugerðir sem setja skorður við innflutningi eða útflutningi fjarskiptatækja;
 - b) reglugerðir sem setja skorður við notkun fjarskiptatækja eða útvarpstíðnirófs;
 - c) reglugerðir sem setja skorður við för starfsmanna sem starfrækja fjarskiptatæki eða eru nauðsynlegir fyrir skilvirka notkun þeirra;
 - d) reglugerðir sem setja skorður við flutningi fjarskiptabúnaðar inn á, út úr og í gegnum yfirráðasvæði aðildarríkis; og
 - e) tafir við framkvæmd slíkra reglugerða.
3. Fækkun reglugerðarhindrana getur falið í sér en takmarkast þó ekki við:
 - a) endurskoðun reglugerða;
 - b) að undanþiggja tilgreindan fjarskiptabúnað framkvæmd reglugerða þessara á meðan búnaðurinn er notaður við neyðaraðstoð eða til að draga úr afleiðingum hamfara;
 - c) að heimila fyrir fram fjarskiptatilföng sem nota á við neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara, í samræmi við reglugerðir þessar;
 - d) viðurkenningu á erlendri gerðarviðurkenningu á fjarskiptatækjum og/eða rekstrarleyfum;
 - e) skjóta endurskoðun á fjarskiptatilföngum sem nota á við neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara, í samræmi við reglugerðir þessar; og
 - f) tímabundna undanþágu frá reglugerðum þessum um notkun fjarskiptabúnaðar við neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara.

4. Sérhvert aðildarríki skal, að beiðni annars aðildarríkis og að því marki sem lög þess heimila, greiða fyrir flutningi starfsmanna, tækjabúnaðar, efnis og upplýsinga sem tengjast notkun fjarskiptatilfanga við neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara inn á, út úr og í gegnum yfirráðasvæði sitt.
5. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna samræmingaraðila aðgerða og öðrum aðildarríkjum, beint eða fyrir milligöngu samræmingaraðila aðgerða, um:
 - a) ráðstafanir sem gerðar hafa verið samkvæmt samningi þessum til að draga úr eða afnema slíkar reglugerðarhindranir;
 - b) málsmeðferðarreglur sem samkvæmt samningi þessum eru tiltækar aðildarríkjum, öðrum ríkjum, stofnunum sem ekki eru á vegum ríkis og/eða milliríkjastofnunum til að undanþiggja tilgreind fjarskiptatilföng, sem notuð eru við neyðaraðstoð og til að draga úr afleiðingum hamfara, frá framkvæmd slíkra reglna, til að heimila fyrir fram notkun eða skjóta skoðun slíkra tilfanga í samræmi við viðeigandi reglugerðir, til að samþykkja erlendar gerðarviðurkenningar á slíkum búnaði eða veita tímabundna undanþágu frá reglugerðum sem annars gilda um slík tilföng; og
 - c) skilmála, skilyrði og takmarkanir, ef einhver eru, sem tengjast notkun slíkra málsmeðferðarreglna.
6. Samræmingaraðili aðgerða skal koma uppfærðum listum um slíkar málsmeðferðarreglur, umfang þeirra, skilmála, skilyrði og takmarkanir, ef einhver eru og tengjast notkun þeirra, á framfæri við aðildarríkin, önnur ríki, stofnanir sem ekki eru á vegum ríkis og milliríkjastofnanir.
7. Ekkert í grein þessari skal heimila brot gegn eða afnám skyldna og skuldbindinga sem landslög, alþjóðalög eða fjölbjóðlegir eða tvíhliða samningar leggja mönnum á herðar, þar með taldar skyldur og skuldbindingar er varða tolla- og útflutningseftirlit.

10. gr.

Tengsl við aðra alþjóðasamninga.

Samningur þessi skal ekki hafa áhrif á réttindi og skyldur aðildarríkjanna vegna annarra alþjóðasamninga eða alþjóðalaga.

11. gr.

Lausn deilumála.

1. Rísi deilur milli aðildarríkja varðandi túlkun eða framkvæmd samnings þessa skulu ríki, sem aðilar eru að deilunni, hafa samráð sín í milli í þeim tilgangi að leysa deiluna. Slíkt samráð skal hefjast tafarlaust þegar eitt aðildarríki hefur tilkynnt öðru aðildarríki um það skriflega að deila sé risin samkvæmt samningi þessum. Aðildarríkið sem gefur út skriflega yfirlýsingu um tilvist deilu skal tafarlaust afhenda vörsluaðilanum afrit af yfirlýsingunni.
2. Sé ekki unnt að leysa deilu milli aðildarríkja innan sex (6) mánaða frá afhendingu skriflegrar yfirlýsingar til aðildarríkis sem á hlut að deilunni geta aðildarríkin sem hlut eiga að deilunni óskað eftir því við annað aðildarríki, annað ríki, stofnun sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnun að hún veiti aðstoð til að greiða fyrir lausn deilunnar.
3. Ef hvorugt aðildarríkið leitar aðstoðar annars aðildarríkis, ríkis, stofnunar sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnunar, eða ef aðstoðin greiðir ekki fyrir lausn deilunnar innan sex (6) mánaða frá því að beiðni um slíkt aðstoð er lögð fram, má hvort aðildarríkið um sig sem hlut á að deilunni:
 - a) óska eftir því að deilunni verði vísað til bindandi gerðardóms; eða
 - b) vísa deilunni til Alþjóðadómstólsins til úrskurðar, að því tilskildu að bæði aðildarríkin sem hlut eiga að deilunni hafi við undirritun, fullgildingu eða aðild að samningi þessum, eða hvenær sem er þar á eftir, fallist á lögsögu Alþjóðadómstólsins í slíkum deilum.
4. Ef aðildarríki sem eiga aðild að deilunni óska eftir því að deilunni verði vísað til bindandi gerðardóms og ef þau vísa deilunni til Alþjóðadómstólsins til úrskurðar, skal vísunin til Alþjóðadómstólsins hafa forgang.
5. Rísi deila milli aðildarríkis sem leggur fram beiðni um aðstoð í fjarskiptamálum og stofnunar sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnunar, sem eru með höfuðstöðvar eða eiga lögheimili utan

yfirráðasvæðis aðildarríkisins, um veitingu aðstoðar í fjarskiptamálum samkvæmt 4. gr. má aðildarríkið þar sem stofnunin sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnunarinnar hafa höfuðstöðvar eða eiga lögheimili taka upp kröfu stofnunarinnar sem ekki eru á vegum ríkis eða milliríkjastofnunarinnar sem milliríkjakröfu samkvæmt grein þessari, að því tilskildu að slík upptaka brjóti ekki í bága við aðra samninga milli aðildarríkisins og stofnunarinnar sem ekki er á vegum ríkis eða milliríkjastofnunarinnar sem hlut eiga að deilunni.

6. Við undirritun, fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild að samningi þessum má ríki lýsa því yfir að það telji sig ekki bundið af annarri hvorri málsmeðferðinni um lausn deilumála sem kveðið er á um í 3. mgr. hér að ofan eða þeim báðum. Hin aðildarríkin skulu ekki vera bundin af málsmeðferð um lausn deilumála sem kveðið er á um í 3. mgr. gagnvart aðildarríki sem slík yfirlýsing gildir um.

12. gr.

Gildistaka.

1. Samningur þessi skal liggja frammi til undirritunar af hálfu allra ríkja sem eiga aðild að Sameinuðu þjóðunum eða Alþjóðafjarskiptasambandinu á ríkjaráðstefnunni um neyðarfjarskipti í Tampere hinn 18. júní 1998 og þar á eftir í höfuðstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York frá 22. júní 1998 til 21. júní 2003.
2. Ríki getur lýst yfir samþykki sínu fyrir því að vera bundið af samningi þessum:
 - a) með undirritun (bindandi undirritun),
 - b) með undirritun með fyrirvara um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki og eftirfarandi afhendingu skjals um fullgildingu, staðfestingu eða samþykki til vörslu eða
 - c) með afhendingu skjals um aðild til vörslu.
3. Samningurinn öðlast gildi þrjátíu (30) dögum eftir afhendingu skjala um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild til vörslu eða bindandi undirritun þrjátíu (30) ríkja.
4. Gagnvart hverju því ríki sem undirritar samninginn með bindandi hætti eða afhendir skjal um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild til vörslu, eftir að skilyrðið sem sett er fram í 3. mgr. þessarar greinar hefur verið uppfyllt, skal samningur þessi öðlast gildi innan þrjátíu (30) daga frá bindandi undirritun eða samþykki um að vera bundið af honum.

13. gr.

Breytingar.

1. Aðildarríki er heimilt að leggja til breytingar á samningi þessum með því að leggja fram slíkar breytingar hjá vörsluaðila sem skal senda þær öðrum aðildarríkjum til samþykkis.
2. Aðildarríkin skulu tilkynna vörsluaðila um samþykki eða synjun framkominna breytingartillagna innan eitt hundrað og áttatíu (180) daga frá viðtöku þeirra.
3. Mæla ber fyrir um sérhverja breytingu, sem hlýtur samþykki tveggja þriðju hluta allra aðildarríkja, í bókun sem liggur frammi til undirritunar af hálfu allra aðildarríkja hjá vörsluaðila.
4. Bókunin öðlast gildi með sama hætti og samningur þessi. Gagnvart hverju því ríki sem undirritar bókunina með bindandi hætti eða afhendir skjal um fullgildingu, staðfestingu, samþykki eða aðild til vörslu, eftir að skilyrði um gildistöku bókunarinnar hafa verið uppfyllt, skal bókunin öðlast gildi fyrir það ríki þrjátíu (30) dögum eftir bindandi undirritun eða samþykki um að vera bundið af henni.

14. gr.

Fyrirvarar.

1. Aðildarríki er heimilt, þegar það undirritar samning þennan með bindandi hætti eða breytingu við hann eða fullgildir hann eða hana eða gerist aðili að honum eða henni, að gera fyrirvara við samninginn eða slíka breytingu.
2. Aðildarríki getur hvenær sem er dregið fyrri fyrirvara sinn til baka með skriflegri tilkynningu til vörsluaðila. Afturköllun fyrirvara öðlast gildi um leið og vörsluaðila er tilkynnt um hana.

15. gr.

Úrsögn.

1. Aðildarríki er heimilt að segja sig frá samningi þessum með skriflegri tilkynningu til vörsluaðila.
2. Úrsögn tekur gildi níutíu (90) dögum eftir þann dag þegar skrifleg tilkynning er afhent til vörslu.
3. Frá þeim degi að telja að úrsögn tekur gildi og að ósk þess aðildarríkis sem segir sig frá samningnum skal taka úr notkun öll afrit af skráum, sem það ríki hefur lagt fram, um stjórnvaldsstofnanir og ráðstafanir, sem samþykktar hafa verið, og um þær verklagsreglur sem því voru tiltækar til að fækka reglugerðahindrunum.

16. gr.

Vörsluaðili.

Aðalframkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal vera vörsluaðili samnings þessa.

17. gr.

Gildir textar.

Afhenda ber vörsluaðila frumrit samnings þessa, en textar hans á arabísku, ensku, frönsku, kínversku, rússnesku og spænsku eru jafngildir. Aðeins gildir textar á ensku, frönsku og spænsku verða lagðir fram til undirritunar í Tampere hinn 18. júní 1998. Vörsluaðili skal vinna gilda texta á arabísku, kínversku og rússnesku eins fljótt og við verður komið.

TAMPERE CONVENTION
on the Provision of Telecommunication Resources
for Disaster Mitigation and Relief Operations

THE STATES PARTIES TO THIS CONVENTION,

recognizing that the magnitude, complexity, frequency and impact of disasters are increasing at a dramatic rate, with particularly severe consequences in developing countries,

recalling that humanitarian relief and assistance agencies require reliable, flexible telecommunication resources to perform their vital tasks,

further recalling the essential role of telecommunication resources in facilitating the safety of humanitarian relief and assistance personnel,

further recalling the vital role of broadcasting in disseminating accurate disaster information to at-risk populations,

convinced that the effective, timely deployment of telecommunication resources and that rapid, efficient, accurate and truthful information flows are essential to reducing loss of life, human suffering and damage to property and the environment caused by disasters,

concerned about the impact of disasters on communication facilities and information flows,

aware of the special needs of the disaster-prone least developed countries for technical assistance to develop telecommunication resources for disaster mitigation and relief operations,

reaffirming the absolute priority accorded emergency life-saving communications in more than fifty international regulatory instruments, including the Constitution of the International Telecommunication Union,

noting the history of international cooperation and coordination in disaster mitigation and relief, including the demonstrated life-saving role played by the timely deployment and use of telecommunication resources,

further noting the Proceedings of the International Conference on Disaster Communications (Geneva, 1990), addressing the power of telecommunication systems in disaster recovery and response,

further noting the urgent call found in the Tampere Declaration on Disaster Communications (Tampere, 1991) for reliable telecommunication systems for disaster mitigation and disaster relief operations, and for an international Convention on Disaster Communications to facilitate such systems,

further noting United Nations General Assembly Resolution 44/236, designating 1990-2000 the International Decade for Natural Disaster Reduction, and Resolution 46/182, calling for strengthened international coordination of humanitarian emergency assistance,

further noting the prominent role given to communication resources in the Yokohama Strategy and Plan of Action for a Safer World, adopted by the World Conference on Natural Disaster Reduction (Yokohama, 1994),

further noting Resolution 7 of the World Telecommunication Development Conference (Buenos Aires, 1994), endorsed by Resolution 36 of the Plenipotentiary Conference of the International Telecommunication Union (Kyoto, 1994), urging governments to take all practical steps for facilitating the rapid deployment and the effective use of telecommunication equipment for disaster mitigation and relief operations by reducing and, where possible, removing regulatory barriers and strengthening cooperation among States,

further noting Resolution 644 of the World Radiocommunication Conference (Geneva, 1997), urging governments to give their full support to the adoption of this Convention and to its national implementation,

further noting Resolution 19 of the World Telecommunication Development Conference (Valletta, 1998), urging governments to continue their examination of this Convention with a view to considering giving their full support to its adoption,

further noting United Nations General Assembly Resolution 51/194, encouraging the development of a transparent and timely procedure for implementing effective disaster relief coordination arrangements, and of ReliefWeb as the global information system for the dissemination of reliable and timely information on emergencies and natural disasters,

with reference to the conclusions of the Working Group on Emergency Telecommunications regarding the critical role of telecommunications in disaster mitigation and relief,

supported by the work of many States, United Nations entities, governmental, intergovernmental, and non-governmental organizations, humanitarian agencies, telecommunication equipment and service providers, media, universities and communication- and disaster-related organizations to improve and facilitate disaster-related communications,

desiring to ensure the reliable, rapid availability of telecommunication resources for disaster mitigation and relief operations, and

further desiring to facilitate international cooperation to mitigate the impact of disasters,

have agreed as follows:

Article 1

Definitions

Unless otherwise indicated by the context in which they are used, the terms set out below shall have the following meanings for the purposes of this Convention:

1. "State Party" means a State which has agreed to be bound by this Convention.
2. "Assisting State Party" means a State Party to this Convention providing telecommunication assistance pursuant hereto.
3. "Requesting State Party" means a State Party to this Convention requesting telecommunication assistance pursuant hereto.
4. "This Convention" means the Tampere Convention on the Provision of Telecommunication Resources for Disaster Mitigation and Relief Operations.
5. "The depositary" means the depositary for this Convention, as set forth in Article 16.
6. "Disaster" means a serious disruption of the functioning of society, posing a significant, widespread threat to human life, health, property or the environment, whether caused by accident, nature or human activity, and whether developing suddenly or as the result of complex, long-term processes.
7. "Disaster mitigation" means measures designed to prevent, predict, prepare for, respond to, monitor and/or mitigate the impact of, disasters.
8. "Health hazard" means a sudden outbreak of infectious disease, such as an epidemic or pandemic, or other event posing a significant threat to human life or health, which has the potential for triggering a disaster.
9. "Natural hazard" means an event or process, such as an earthquake, fire, flood, wind, landslide, avalanche, cyclone, tsunami, insect infestation, drought or volcanic eruption, which has the potential for triggering a disaster.
10. "Non-governmental organization" means any organization, including private and corporate entities, other than a State or governmental or intergovernmental organization, concerned with disaster mitigation and relief and/or the provision of telecommunication resources for disaster mitigation and relief.

11. "Non-State entity" means any entity, other than a State, including non-governmental organizations and the Red Cross and Red Crescent Movement, concerned with disaster mitigation and relief and/or the provision of telecommunication resources for disaster mitigation and relief.
12. "Relief operations" means those activities designed to reduce loss of life, human suffering and damage to property and/or the environment caused by a disaster.
13. "Telecommunication assistance" means the provision of telecommunication resources or other resources or support intended to facilitate the use of telecommunication resources.
14. "Telecommunication resources" means personnel, equipment, materials, information, training, radio-frequency spectrum, network or transmission capacity or other resources necessary to telecommunications.
15. "Telecommunications" means any transmission, emission, or reception of signs, signals, writing, images, sounds or intelligence of any nature, by wire, radio, optical fibre or other electromagnetic system.

Article 2

Coordination

1. The United Nations Emergency Relief Coordinator shall be the operational coordinator for this Convention and shall execute the responsibilities of the operational coordinator identified in Articles 3, 4, 6, 7, 8, and 9.
2. The operational coordinator shall seek the cooperation of other appropriate United Nations agencies, particularly the International Telecommunication Union, to assist it in fulfilling the objectives of this Convention, and, in particular, those responsibilities identified in Articles 8 and 9, and to provide necessary technical support, consistent with the purposes of those agencies.
3. The responsibilities of the operational coordinator under this Convention shall be limited to coordination activities of an international nature.

Article 3

General Provisions

1. The States Parties shall cooperate among themselves and with non-State entities and inter-governmental organizations, in accordance with the provisions of this Convention, to facilitate the use of telecommunication resources for disaster mitigation and relief.
2. Such use may include, but is not limited to:
 - a) the deployment of terrestrial and satellite telecommunication equipment to predict, monitor and provide information concerning natural hazards, health hazards and disasters;
 - b) the sharing of information about natural hazards, health hazards and disasters among the States Parties and with other States, non-State entities and intergovernmental organizations, and the dissemination of such information to the public, particularly to at-risk communities;
 - c) the provision of prompt telecommunication assistance to mitigate the impact of a disaster; and
 - d) the installation and operation of reliable, flexible telecommunication resources to be used by humanitarian relief and assistance organizations.
3. To facilitate such use, the States Parties may conclude additional multinational or bilateral agreements or arrangements.
4. The States Parties request the operational coordinator, in consultation with the International Telecommunication Union, the depositary, and other relevant United Nations entities and inter-governmental and non-governmental organizations, to use its best efforts, in accordance with the provisions of this Convention, to:
 - a) develop, in consultation with the States Parties, model agreements that may be used to provide a foundation for multinational or bilateral agreements facilitating the provision of telecommunication resources for disaster mitigation and relief;
 - b) make available model agreements, best practices and other relevant information to States Parties, other States, non-State entities and intergovernmental organizations concerning the provision of telecommunication resources for disaster mitigation and relief, by electronic means and other appropriate mechanisms;

- c) develop, operate, and maintain information collection and dissemination procedures and systems necessary for the implementation of the Convention; and
 - d) inform States of the terms of this Convention, and to facilitate and support the cooperation among States Parties provided for herein.
5. The States Parties shall cooperate among themselves to improve the ability of governmental organizations, non-State entities and intergovernmental organizations to establish mechanisms for training in the handling and operation of equipment, and instruction courses in the development, design and construction of emergency telecommunication facilities for disaster prevention, monitoring and mitigation.

Article 4

Provision of Telecommunication Assistance

1. A State Party requiring telecommunication assistance for disaster mitigation and relief may request such assistance from any other State Party, either directly or through the operational coordinator. If the request is made through the operational coordinator, the operational coordinator shall immediately disseminate this information to all other appropriate States Parties. If the request is made directly to another State Party, the requesting State Party shall inform the operational coordinator as soon as possible.
2. A State Party requesting telecommunication assistance shall specify the scope and type of assistance required and those measures taken pursuant to Articles 5 and 9 of this Convention, and, when practicable, provide the State Party to which the request is directed and/or the operational coordinator with any other information necessary to determine the extent to which such State Party is able to meet the request.
3. Each State Party to which a request for telecommunication assistance is directed, either directly or through the operational coordinator, shall promptly determine and notify the requesting State Party whether it will render the assistance requested, directly or otherwise, and the scope of, and terms, conditions, restrictions and cost, if any, applicable to such assistance.
4. Each State Party determining to provide telecommunication assistance shall so inform the operational coordinator as soon as possible.
5. No telecommunication assistance shall be provided pursuant to this Convention without the consent of the requesting State Party. The requesting State Party shall retain the authority to reject all or part of any telecommunication assistance offered pursuant to this Convention in accordance with the requesting State Party's existing national law and policy.
6. The States Parties recognize the right of requesting States Parties to request telecommunication assistance directly from non-State entities and intergovernmental organizations, and the right of non-State entities and intergovernmental organizations, pursuant to the laws to which they are subject, to provide telecommunication assistance to requesting States Parties pursuant to this Article.
7. A non-State entity or intergovernmental organization may not be a "requesting State Party" and may not request telecommunication assistance under this Convention.
8. Nothing in this Convention shall interfere with the right of a State Party, under its national law, to direct, control, coordinate and supervise telecommunication assistance provided under this Convention within its territory.

Article 5

Privileges, Immunities, and Facilities

1. The requesting State Party shall, to the extent permitted by its national law, afford to persons, other than its nationals, and to organizations, other than those headquartered or domiciled within its territory, who act pursuant to this Convention to provide telecommunication assistance and who have been notified to, and accepted by, the requesting State Party, the necessary privileges, immunities, and facilities for the performance of their proper functions, including, but not limited to:

- a) immunity from arrest, detention and legal process, including criminal, civil and administrative jurisdiction of the requesting State Party, in respect of acts or omissions specifically and directly related to the provision of telecommunication assistance;
 - b) exemption from taxation, duties or other charges, except for those which are normally incorporated in the price of goods or services, in respect of the performance of their assistance functions or on the equipment, materials and other property brought into or purchased in the territory of the requesting State Party for the purpose of providing telecommunication assistance under this Convention; and
 - c) immunity from seizure, attachment or requisition of such equipment, materials and property.
2. The requesting State Party shall provide, to the extent of its capabilities, local facilities and services for the proper and effective administration of the telecommunication assistance, including ensuring that telecommunication equipment brought into its territory pursuant to this Convention shall be expeditiously licensed or shall be exempt from licensing in accordance with its domestic laws and regulations.
 3. The requesting State Party shall ensure the protection of personnel, equipment and materials brought into its territory pursuant to this Convention.
 4. Ownership of equipment and materials provided pursuant to this Convention shall be unaffected by their use under the terms of this Convention. The requesting State Party shall ensure the prompt return of such equipment, material and property to the proper assisting State Party.
 5. The requesting State Party shall not direct the deployment or use of any telecommunication resources provided pursuant to this Convention for purposes not directly related to predicting, preparing for, responding to, monitoring, mitigating the impact of or providing relief during and following disasters.
 6. Nothing in this Article shall require any requesting State Party to provide its nationals or permanent residents, or organizations headquartered or domiciled within its territory, with privileges and immunities.
 7. Without prejudice to their privileges and immunities in accordance with this Article, all persons entering the territory of a State Party for the purpose of providing telecommunication assistance or otherwise facilitating the use of telecommunication resources pursuant to this Convention, and all organizations providing telecommunication assistance or otherwise facilitating the use of telecommunication resources pursuant to this Convention, have a duty to respect the laws and regulations of that State Party. Such persons and organizations also shall have a duty not to interfere in the domestic affairs of the State Party into whose territory they have entered.
 8. Nothing in this Article shall prejudice the rights and obligations with respect to privileges and immunities afforded to persons and organizations participating directly or indirectly in telecommunication assistance, pursuant to other international agreements (including the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations, adopted by the General Assembly on 13 February 1946, and the Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies, adopted by the General Assembly on 21 November 1947) or international law.

Article 6

Termination of Assistance

1. The requesting State Party or the assisting State Party may, at any time, terminate telecommunication assistance received or provided under Article 4 by providing notification in writing. Upon such notification, the States Parties involved shall consult with each other to provide for the proper and expeditious conclusion of the assistance, bearing in mind the impact of such termination on the risk to human life and ongoing disaster relief operations.
2. States Parties engaged in providing or receiving telecommunication assistance pursuant to this Convention shall remain subject to the terms of this Convention following the termination of such assistance.
3. Any State Party requesting termination of telecommunication assistance shall notify the operational coordinator of such request. The operational coordinator shall provide such assistance as is requested and necessary to facilitate the conclusion of the telecommunication assistance.

Article 7

Payment or Reimbursement of Costs or Fees

1. The States Parties may condition the provision of telecommunication assistance for disaster mitigation and relief upon agreement to pay or reimburse specified costs or fees, always bearing in mind the contents of paragraph 8 of this Article.
2. When such condition exists, the States Parties shall set forth in writing, prior to the provision of telecommunication assistance:
 - a) the requirement for payment or reimbursement;
 - b) the amount of such payment or reimbursement or terms under which it shall be calculated; and
 - c) any other terms, conditions or restrictions applicable to such payment or reimbursement, including, but not limited to, the currency in which such payment or reimbursement shall be made.
3. The requirements of paragraphs 2 b) and 2 c) of this Article may be satisfied by reference to published tariffs, rates or prices.
4. In order that the negotiation of payment and reimbursement agreements does not unduly delay the provision of telecommunication assistance, the operational coordinator shall develop, in consultation with the States Parties, a model payment and reimbursement agreement that may provide a foundation for the negotiation of payment and reimbursement obligations under this Article.
5. No State Party shall be obligated to make payment or reimbursement of costs or fees under this Convention without having first expressed its consent to the terms provided by an assisting State Party pursuant to paragraph 2 of this Article.
6. When the provision of telecommunication assistance is properly conditioned upon payment or reimbursement of costs or fees under this Article, such payment or reimbursement shall be provided promptly after the assisting State Party has presented its request for payment or reimbursement.
7. Funds paid or reimbursed by a requesting State Party in association with the provision of telecommunication assistance shall be freely transferable out of the jurisdiction of the requesting State Party and shall not be delayed or withheld.
8. In determining whether to condition the provision of telecommunication assistance upon an agreement to pay or reimburse specified costs or fees, the amount of such costs or fees, and the terms, conditions and restrictions associated with their payment or reimbursement, the States Parties shall take into account, among other relevant factors:
 - a) United Nations principles concerning humanitarian assistance;
 - b) the nature of the disaster, natural hazard or health hazard;
 - c) the impact, or potential impact, of the disaster;
 - d) the place of origin of the disaster;
 - e) the area affected, or potentially affected, by the disaster;
 - f) the occurrence of previous disasters and the likelihood of future disasters in the affected area;
 - g) the capacity of each State affected by the disaster, natural hazard or health hazard to prepare for, or respond to, such event; and
 - h) the needs of developing countries.
9. This Article shall also apply to those situations in which telecommunication assistance is provided by a non-State entity or intergovernmental organization, provided that:
 - a) the requesting State Party has consented to, and has not terminated, such provision of telecommunication assistance for disaster mitigation and relief;
 - b) the non-State entity or intergovernmental organization providing such telecommunication assistance has notified to the requesting State Party its adherence to this Article and Articles 4 and 5; and

- c) the application of this Article is not inconsistent with any other agreement concerning the relations between the requesting State Party and the non-State entity or intergovernmental organization providing such telecommunication assistance.

Article 8

Telecommunication Assistance Information Inventory

1. Each State Party shall notify the operational coordinator of its authority(ies):
 - a) responsible for matters arising under the terms of this Convention and authorized to request, offer, accept and terminate telecommunication assistance; and
 - b) competent to identify the governmental, intergovernmental and/or non-governmental resources which could be made available to facilitate the use of telecommunication resources for disaster mitigation and relief, including the provision of telecommunication assistance.
2. Each State Party shall endeavour to inform the operational coordinator promptly of any changes in the information provided pursuant to this Article.
3. The operational coordinator may accept notification from a non-State entity or intergovernmental organization of its procedures for authorization to offer and terminate telecommunication assistance as provided in this Article.
4. A State Party, non-State entity or intergovernmental organization may, at its discretion, include in the material it deposits with the operational coordinator information about specific telecommunication resources and about plans for the use those resources to respond to a request for telecommunication assistance from a requesting State Party.
5. The operational coordinator shall maintain copies of all lists of authorities, and shall expeditiously disseminate such material to the States Parties, to other States, and to appropriate non-State entities and intergovernmental organizations, unless a State Party, non-State entity or intergovernmental organization has previously specified, in writing, that distribution of its material be restricted.
6. The operational coordinator shall treat material deposited by non-State entities and intergovernmental organizations in a similar manner to material deposited by States Parties.

Article 9

Regulatory Barriers

1. The States Parties shall, when possible, and in conformity with their national law, reduce or remove regulatory barriers to the use of telecommunication resources for disaster mitigation and relief, including to the provision of telecommunication assistance.
2. Regulatory barriers may include, but are not limited to:
 - a) regulations restricting the import or export of telecommunication equipment;
 - b) regulations restricting the use of telecommunication equipment or of radio-frequency spectrum;
 - c) regulations restricting the movement of personnel who operate telecommunication equipment or who are essential to its effective use;
 - d) regulations restricting the transit of telecommunication resources into, out of and through the territory of a State Party; and
 - e) delays in the administration of such regulations.
3. Reduction of regulatory barriers may take the form of, but shall not be limited to:
 - a) revising regulations;
 - b) exempting specified telecommunication resources from the application of those regulations during the use of such resources for disaster mitigation and relief;
 - c) pre-clearance of telecommunication resources for use in disaster mitigation and relief, in compliance with those regulations;
 - d) recognition of foreign type-approval of telecommunication equipment and/or operating licenses;
 - e) expedited review of telecommunication resources for use in disaster mitigation and relief, in compliance with those regulations; and

- f) temporary waiver of those regulations for the use of telecommunication resources for disaster mitigation and relief.
- 4. Each State Party shall, at the request of any other State Party, and to the extent permitted by its national law, facilitate the transit into, out of and through its territory of personnel, equipment, materials and information involved in the use of telecommunication resources for disaster mitigation and relief.
- 5. Each State Party shall notify the operational coordinator and the other States Parties, directly or through the operational coordinator, of:
 - a) measures taken, pursuant to this Convention, for reducing or removing such regulatory barriers;
 - b) procedures available, pursuant to this Convention, to States Parties, other States, non-State entities and/or intergovernmental organizations for the exemption of specified telecommunication resources used for disaster mitigation and relief from the application of such regulations, pre-clearance or expedited review of such resources in compliance with applicable regulations, acceptance of foreign type-approval of such resources, or temporary waiver of regulations otherwise applicable to such resources; and
 - c) the terms, conditions and restrictions, if any, associated with the use of such procedures.
- 6. The operational coordinator shall regularly and expeditiously make available to the States Parties, to other States, to non-State entities and to intergovernmental organizations an up-to-date listing of such measures, their scope, and the terms, conditions and restrictions, if any, associated with their use.
- 7. Nothing in this Article shall permit the violation or abrogation of obligations and responsibilities imposed by national law, international law, or multilateral or bilateral agreements, including obligations and responsibilities concerning customs and export controls.

Article 10

Relationship to Other International Agreements

This Convention shall not affect the rights and obligations of States Parties deriving from other international agreements or international law.

Article 11

Dispute Settlement

1. In the event of a dispute between States Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the States Parties to the dispute shall consult each other for the purpose of settling the dispute. Such consultation shall begin promptly upon the written declaration, delivered by one State Party to another State Party, of the existence of a dispute under this Convention. The State Party making such a written declaration of the existence of a dispute shall promptly deliver a copy of such declaration to the depositary.
2. If a dispute between States Parties cannot be settled within six (6) months of the date of delivery of the written declaration to a State Party to the dispute, the States Parties to the dispute may request any other State Party, State, non-State entity or intergovernmental organization to use its good offices to facilitate settlement of the dispute.
3. If neither State Party seeks the good offices of another State Party, State, non-State entity or intergovernmental organization, or if the exercise of good offices fails to facilitate a settlement of the dispute within six (6) months of the request for such good offices being made, then either State Party to the dispute may:
 - a) request that the dispute be submitted to binding arbitration; or
 - b) submit the dispute to the International Court of Justice for decision, provided that both States Parties to the dispute have, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, or at any time thereafter, accepted the jurisdiction of the International Court of Justice in respect of such disputes.

4. In the event that the respective States Parties to the dispute request that the dispute be submitted to binding arbitration and submit the dispute to the International Court of Justice for decision, the submission to the International Court of Justice shall have priority.
5. In the case of a dispute between a State Party requesting telecommunication assistance and a non-State entity or intergovernmental organization headquartered or domiciled outside of the territory of that State Party concerning the provision of telecommunication assistance under Article 4, the claim of the non-State entity or intergovernmental organization may be espoused directly by the State Party in which the non-State entity or intergovernmental organization is headquartered or domiciled as a State-to-State claim under this Article, provided that such espousal is not inconsistent with any other agreement between the State Party and the non-State entity or intergovernmental organization involved in the dispute.
6. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, a State may declare that it does not consider itself bound by either or both of the dispute settlement procedures provided for in paragraph 3 above. The other States Parties shall not be bound by a dispute settlement procedure provided for in paragraph 3 with respect to a State Party for which such a declaration is in force.

Article 12

Entry into Force

1. This Convention shall be open for signature by all States which are members of the United Nations or of the International Telecommunication Union at the Intergovernmental Conference on Emergency Telecommunications in Tampere on 18 June 1998, and thereafter at the headquarters of the United Nations, New York, from 22 June 1998 to 21 June 2003.
2. A State may express its consent to be bound by this Convention:
 - a) by signature (definitive signature);
 - b) by signature subject to ratification, acceptance or approval followed by deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval; or
 - c) by deposit of an instrument of accession.
3. The Convention shall enter into force thirty (30) days after the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession or definitive signature of thirty (30) States.
4. For each State which signs definitively or deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, after the requirement set out in paragraph 3 of this Article has been fulfilled, this Convention shall enter into force thirty (30) days after the date of the definitive signature or consent to be bound.

Article 13

Amendments

1. A State Party may propose amendments to this Convention by submitting such amendments to the depositary, which shall circulate them to the other States Parties for approval.
2. The States Parties shall notify the depositary of their approval or disapproval of such proposed amendments within one hundred and eighty (180) days of their receipt.
3. Any amendment approved by two-thirds of all States Parties shall be laid down in a Protocol which is open for signature at the depositary by all States Parties.
4. The Protocol shall enter into force in the same manner as this Convention. For each State which signs the Protocol definitively or deposits an instrument of ratification, acceptance, approval or accession, after the requirements for the entry into force of the Protocol have been fulfilled, the Protocol shall enter into force for such State thirty (30) days after the date of the definitive signature or consent to be bound.

Article 14

Reservations

1. When definitively signing, ratifying or acceding to this Convention or any amendment hereto, a State Party may make reservations.

2. A State Party may at any time withdraw its prior reservation by written notification to the depositary. Such withdrawal of a reservation becomes effective immediately upon notification to the depositary.

Article 15

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the depositary.
2. Denunciation shall take effect ninety (90) days following the date of deposit of the written notification.
3. At the request of the denouncing State Party, all copies of the lists of authorities and of measures adopted and procedures available for reducing regulatory measures provided by any State Party denouncing this Convention shall be removed from use by the effective date of such denunciation.

Article 16

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the depositary of this Convention.

Article 17

Authentic Texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the depositary. Only the English, French and Spanish authentic texts will be made available for signature at Tampere on 18 June 1998. The depositary shall prepare the authentic texts in Arabic, Chinese and Russian as soon as possible thereafter.